

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2020 roku

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile (dalej: SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018r., poz. 570) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256; dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 10325 ze zm.; dalej jako – Op). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz.1925), powiaty: *chodzieski, czarnkowsko - trzcianecki, obornicki, pilski, wągrowiecki i złotowski wraz z gminami objętymi tym obszarem.*

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa. Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

- 2.1. Kolegium składa się z 16 członków: 6 etatowych i 10 pozaetatowych.
Na dzień 31 grudnia 2020 r. Kolegium składało się z 14 członków: 5 etatowych i 9 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	
<u>4</u>	<u>1</u>	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	wyższe inne :
<u>6</u>	<u>0</u>	<u>3</u>

- 2.2. Biuro Kolegium składa się z 6 osób.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile od marca 2009 r. mieści się w Pile, przy ul. Dzieci Polskich 26, w budynku będącym w zarządzie Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Kolegium korzysta z pomieszczeń biurowych na podstawie umowy użyczenia. Powierzchnia biurowa użyczonych lokali – 251,54 m² - zaspokaja potrzeby lokalowe Kolegium. Kolegium w Pile dysponuje salą rozpraw, pomieszczeniem socjalnym i serwerownią. Orzecznicy pracują w oddzielnych pokojach. Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny jest zadowalający. Zużyty sprzęt komputerowy lub ten, którego nie można włączyć do dalszej migracji, sukcesywnie wymienia się na nowy. Jednostka korzysta z programu finansowo – księgowo- kadrowego z dodatkowymi modułami firmy ProgMan (obecnie Wolters Kluwer S.A.), Płatnika, NBE oraz bazy programów prawnych LEX Wolters Kluwer Sp. z o.o. Rejestracja spraw odbywa się w systemie REPERTORIUM2.

CZEŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją 2404

w tym spraw:

1.1. pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego / łącznie sprawy administracyjne i sprawy z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych / ¹ -	150
1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją -	2254

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją² :

2.1. Liczba spraw administracyjnych - ogółem 2061

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw		
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	500		
2.	działalność gospodarcza	0		
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	150		
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne, świadczenia wychowawcze i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne, w tym: <table border="1" data-bbox="263 1041 782 1086"> <tr> <td>świadczenia pielęgnacyjne</td> <td>489</td> </tr> </table>	świadczenia pielęgnacyjne	489	839
świadczenia pielęgnacyjne	489			
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie), przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	274		
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	66		
7.	prawo wodne	0		
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	6		
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	1		
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	91		
11.	prawo górnicze i geologiczne	1		
12.	egzekucja administracyjna	9		
13.	należności publicznoprawne	5		
14.	informacja publiczna	5		
15.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	114		

- 2.2. Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019r., poz. 2325 ze zm. – dalej jako Ppsa)³ - - 177
- 2.3. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 16
- 2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych - 0

CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 2201

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji / ⁴ , w tym : <table border="1" data-bbox="279 1041 1228 1198"> <tr> <td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej /⁵</td> <td>5</td> </tr> </table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	5	1276
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej / ⁵	5			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji / ⁶ - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	99		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia ponagleń na bezczynność lub przewlekłość organu, w tym : <table border="1" data-bbox="279 1534 1228 1624"> <tr> <td>uznające ponaglenia za uzasadnione</td> <td>8</td> </tr> </table>	uznające ponaglenia za uzasadnione	8	34
uznające ponaglenia za uzasadnione	8			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.)	160		
5.	pozostałe / ⁷	632		

1.1.

Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji:

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) / ⁸	498
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) / ⁷ <i>w tym: decyzje uchylające decyzję organu I instancji i przyznające świadczenie pielęgnacyjne</i>	471
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) / ⁷	246
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) / ⁷	11
5.	pozostałe	50

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ⁹	0
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	0

3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	2
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	54
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	1
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	0
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	1
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	1
9.	pozostałe	40

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją/¹⁰ - 182

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPLAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem - 14
w tym ugody - 2
3. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO - 5
4. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO/⁹ - 7

CZĘŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Z 2019r., poz. 2325 z póź.zm. – dalej, jako Ppsa) :

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 160

w tym:

1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 148

1.2. Liczba sprzeciwów na decyzje Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 3

• wskaźnik „zaskarżalności” /¹¹ - 11,60 %

1.3. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 3

1.4. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 6

1.5. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ogółem - 0

1.6. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem/¹² - 0

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją:

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 124

w tym:

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd	122
	w tym:	
	uwzględnienie skargi	51
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd	2
	w tym:	
	uznające skargi za uzasadnione	1

¹ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO.

² - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,

³ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;

⁴ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;

⁵ - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;

⁶ - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;

⁷ - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art.25-27 Kpa oraz art.130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art.31§ 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art.113 Kpa oraz art.213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art.224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);

⁸ - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op

⁹ - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op

¹⁰ - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;

¹¹ - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;

¹² - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszono postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

1. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – wg rodzaju spraw;

W grupie spraw dotyczących świadczeń opiekuńczych nadal najwięcej problemów prawnych pojawiło się w sprawach dotyczących świadczeń pielęgnacyjnych.

Jedno z zagadnień prawnych ujawniło się na tle interpretacji przepisu art. 17 ust. 5 pkt 2 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Zgodnie z tym przepisem świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli osoba wymagająca opieki pozostaje w związku małżeńskim, chyba że współmałżonek legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności. Kolegium stało na stanowisku, że zobowiązanym do opieki nad niepełnosprawnym małżonkiem w pierwszej kolejności jest jego współmałżonek, chyba że sam jest niepełnosprawny w stopniu znacznym. Tym samym, uprawnienie do świadczenia pielęgnacyjnego dla krewnych podopiecznego przysługuje dopiero wówczas, gdy małżonek osoby wymagającej opieki jest niepełnosprawny w stopniu znacznym, co potwierdzone być musi przez uprawniony organ. Natomiast.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, wbrew wyraźnemu brzmieniu tego przepisu, nakazywał organom prowadzenie postępowań wyjaśniających na okoliczność możliwości lub braku możliwości sprawowania opieki przez małżonka osoby niepełnosprawnej, pomimo, że małżonek ten nie legitymował się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Ponadto, w orzecznictwie Kolegium ponownie występował problem interpretacji przepisu art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych w zakresie, jakim przepis ten odnosi się do momentu powstania niepełnosprawności osoby wymagającej opieki. Zgodnie z tym przepisem świadczenie pielęgnacyjne przysługuje, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała nie później niż do ukończenia 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25 roku życia. Przepis ten wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014r. w sprawie o sygnaturze K-38/13 (Dz.U.2014.1443) – w zakresie jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną po ukończeniu przez nią wieku określonego w tym przepisie ze względu na moment powstania niepełnosprawności – został uznany za niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Pomimo tego wyroku, organy administracji I instancji konsekwentnie odmawiały przyznania świadczeń pielęgnacyjnych z uwagi na to, że niepełnosprawność dorosłej osoby wymagającej opieki, nie powstała nie później niż do ukończenia 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej do ukończenia 25 roku życia. W przypadku spełnienia wszystkich pozytywnych przesłanek przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, Kolegium rozpoznając przedmiotowe sprawy, uchylało zaskarżane decyzje i orzekało merytorycznie poprzez przyznanie świadczeń pielęgnacyjnych, bez względu na moment powstania niepełnosprawności osoby wymagającej opieki.

W 2020 r. Kolegium zmieniło stosowaną dotychczas linię orzecniczą w zakresie stosowania art. 17 ust. 5 pkt 1 lit a ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2020r. poz. 111, ze zm.) stanowiącego, że świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli osoba sprawująca opiekę ma ustalone prawo do emerytury (...).

Literalne brzmienie tego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że ustalenie prawa do emerytury wyklucza przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego.

Jednakże na przestrzeni ostatnich miesięcy ukształtowało się jednolite orzecznictwo sądów administracyjnych, według których kwestię tę należy rozpatrywać dając prymat wykładni systemowej, celowościowej i funkcjonalnej nad dotychczas przyjmowaną wykładnią językową tego przepisu (*m.in. w sprawach rozpoznawanych przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu pod sygnaturami: II SA/Po 808/19, II SA/Po 662/19 i II SA/Po 697/19, II SA/Po 827/19, IV SA/Po 982/19, IV SA/Po 824/19, II SA/Po 805/19 i II SA/Po 1012/19, II SA/Po 1028/19, IV SA/Po 1773/20 a nadto w wyroku NSA sygn. akt I OSK 254/20 z dnia 18 czerwca 2020r.*). Uzasadniając to stanowisko sądy akcentują istotną zmianę relacji między wysokością świadczenia pielęgnacyjnego, a wysokością świadczeń, których pobieranie wyłącza prawo do tego świadczenia. W dacie wprowadzenia negatywnej przesłanki przyznania świadczenia pielęgnacyjnego wskazanej w art. 17 ust. 5 pkt 1 lit a) ustawy wynosiło ono **420 zł miesięcznie** i było znacznie niższe niż świadczenia wskazane w tym przepisie. W obecnych realiach niemożność uzyskania przez opiekuna osoby niepełnosprawnej świadczenia pielęgnacyjnego wynoszącego **1.971,-zł miesięcznie**

dlatego, że otrzymuje świadczenie emerytalne, które jest znacznie niższe niż świadczenie pielęgnacyjne, nie znajduje uzasadnienia w dyrektywach wykładni systemowej oraz funkcjonalnej i celowościowej oraz narusza konstytucyjną zasadę równości.

W tej sytuacji sądy uznają za słuszne, aby osoba, która spełnia warunki do przyznania wyższego świadczenia pielęgnacyjnego i chce je otrzymać, a pobiera emeryturę, mogła dokonać wyboru jednego z tych świadczeń i zrezygnować z pobierania świadczenia niższego tj. w niniejszej sprawie - emerytury. W tym przypadku swój wybór może zrealizować poprzez złożenie do organu rentowego wniosku o zawieszenie prawa do emerytury na podstawie art. 103 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach. Zawieszenie prawa do emerytury skutkować będzie wstrzymaniem wypłaty emerytury, a ta okoliczność przesądzi o odpadnięciu negatywnej przesłanki z art. 17 ust. 5 pkt 1 lit a).

Mając na względzie powyższe Kolegium przyjęło analogiczne stanowisko w tej kwestii.

W grupie spraw dotyczących pomocy osobom uprawnionym do alimentów szczególną uwagę Kolegium zwróciło na stosowanie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 07 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 808, ze zm.), zgodnie z którym uchylenie decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy (wydanej na podstawie art. 5 ust. 5 tej ustawy) następuje na wniosek organu właściwego dłużnika skierowanego do starosty, gdy:

1) ustanie przyczyna zatrzymania prawa jazdy, o której mowa w art. 5 ust. 3, oraz dłużnik alimentacyjny przez okres ostatnich 6 miesięcy wywiązał się w każdym miesiącu ze zobowiązań alimentacyjnych w kwocie nie niższej niż 50% kwoty bieżąco ustalonych alimentów lub

2) nastąpi utrata statusu dłużnika alimentacyjnego.

Na tle tego przepisu pojawiła się wątpliwość **czy organ właściwy może skierować do starosty wniosek o uchylenie decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy dłużnikowi alimentacyjnemu w sytuacji gdy ustala przyczyna zatrzymania prawa jazdy, a dłużnik, mimo wywiązania się z bieżącej alimentacji (w sytuacji np. gdy wierzyciel wycofał wniosek egzekucyjny a komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie bieżących alimentów) nadal posiada dług alimentacyjny z tytułu zaległości za lata poprzednie?** Ponieważ w badanej sprawie nadal istniała bezskuteczność egzekucji długu, a osoba ubiegająca się o zwrot zatrzymanego prawa jazdy cały czas pozostawała dłużnikiem alimentacyjnym, stąd porzeczono na wniosku, iż organ właściwy nie może wystąpić do Starosty o zwrot zatrzymanego prawa jazdy póki dług wobec wierzyciela nie zostanie w całości spłacony. Istotna jest tu także okoliczność, iż sankcja zatrzymania prawa jazdy ma mobilizować dłużnika do podejmowania działań celem jak najszybszego uregulowania zobowiązań alimentacyjnych.

W grupie spraw dotyczących stosowania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020, poz. 797, ze zm.) wątpliwości interpretacyjne pojawiły się na tle stosowania art. 41a ust. 4 oraz art. 46 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, jako przesłanki odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. W sytuacji, gdy w toku postępowania w sprawie decyzji o zezwoleniu na przetwarzanie odpadów (art. 41a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach)

wojewódzki inspektor ochrony środowiska negatywnie zaopiniuje spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska (zgodnie z art. 41a ust. 3), organ właściwy zobowiązany jest odmówić wydania tego zezwolenia (art. 41a ust. 4 ustawy).

Podobnie, organ właściwy odmawia wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w przypadku, gdy zamierzony sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska (art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Czy zawarte w ww ustawie zwroty: - „negatywna opinia o spełnieniu wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska” (art. 41a ust. 4) oraz

- „zamierzony sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla środowiska” (art. 46 ust. 1 pkt 1)

stanowią tożsamą przesłankę do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów? Na jakiej podstawie organ stwierdza, że sposób gospodarowania odpadami może powodować zagrożenie dla środowiska? Czy opinia WIOŚ wydana w trybie art. 41a ust. 3 ustawy jest tu wystarczająca?

Rozpatrując problem Kolegium przyjęło, iż ww zwroty mogą, ale nie muszą mieć takiego samego znaczenia. Istotna jest tutaj opinia WIOŚ, który winien w swoim postanowieniu wyraźnie zaznaczyć, iż przedsięwzięcie spełnia (nie spełnia) konkretnie opisane wymagania ochrony środowiska, a jednocześnie gospodarowanie odpadami w ramach tego przedsięwzięcia nie powoduje (powoduje) zagrożenia dla środowiska. Każdorazowo akta sprawy winny zawierać również informacje z kontroli WIOŚ (przeprowadzonej wraz z przedstawicielem organu), podczas której ujawnione zostają okoliczności spełnienia (nie spełnienia) wymagań ochrony środowiska, jak też braku istnienia (istnienia) zagrożeń dla niego.

2. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.;

Na wstępie należy zaznaczyć, że zaistniała w 2020 r. sytuacja epidemiologiczna oraz trudny do przewidzenia moment zakończenia tego stanu skutkowały wprowadzeniem koniecznych zmian w organizacji pracy Kolegium. Praca Kolegium organizowana była w zgodzie z przepisami ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020r., poz. 1842 ze zm.) oraz wydanymi na jej podstawie rozporządzeniami.

Mimo wprowadzonych ograniczeń, czyniono starania, aby zainteresowanym stronom postępowań administracyjnych zapewnić dostęp do zgromadzonych akt oraz by nie tworzyć nadmiernych zaległości.

W 2020 r. Kolegium w 92 % zrealizowało podstawowe zadanie polegające na sprawowaniu funkcji organu wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości organów samorządu terytorialnego oraz orzekania w innych sprawach na zasadach określonych w ustawach. Struktura rozpatrywanych spraw administracyjnych i podatkowych do sporów cywilnoprawnych dotyczących aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej kształtowała się ze znaczącą przewagą tych pierwszych (99% i 1%).

W 2020r. SKO w Pile załatwiło łącznie **2215 spraw** (2012 r.- 2021; 2013 r.- 2423; 2014 r. - 2385 spraw, 2015 r. 2294 sprawy, 2016 r. - 2565 spraw, 2017 r. - 2003 sprawy, 2018 r.- 2013 spraw, 2019 -2087 spraw). Na jeden etat orzecznicy w roku sprawozdawczym przypadały średnio **369** spraw załatwionych (w 2019 r.- 348 spraw, 2018 r. - 352 sprawy, w 2017 r. - 334 sprawy, w 2016 r. - 428 spraw, w 2015 r. - 382 sprawy, w 2014 r. 398 spraw, w 2013 r. 404 sprawy, 2012 r. - 336 spraw).

W 2020 r., w związku z przejściem na emeryturę długoletniego Prezesa, Kolegium pracowało w ograniczonym składzie. Działalność orzecznicza Kolegium wspierana była przez pozaetatowych członków (również w ograniczonej liczbie) w ok. 22 %.

W związku z załatwieniem przez Kolegium 2215 spraw, na koniec 2020 roku pozostało do rozpatrzenia 189 spraw (182 spraw administracyjnych oraz 7 spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych). Na 2020 r. przeniesiono przede wszystkim sprawy, które wpłynęły w grudniu 2020 r. oraz sprawy wszczęte i niezakończone z powodu prowadzonych postępowań wyjaśniających lub toczących się postępowań nadzwyczajnych.

Przedstawione zaległości wobec panującej epidemii spowodowanej COVID-19 oraz obciążeń etatowych członków nie są znaczące. Istnieje bowiem granica, do której można zwiększać obowiązki. Natomiast pomoc pozaetatowych członków nie może przekładać się bezpośrednio na możliwości orzecznicze Kolegium.

W obszarze właściwości miejscowej Kolegium - **46 jednostek samorządu terytorialnego** - zaobserwowano kolejny spadek liczby mieszkańców regionu. Wg ostatnio prezentowanych danych GUS na 31.12.2019 r. obsługiwany obszar obejmował 469648 mieszkańców. Do Kolegium wpłynęło jednak o 185 spraw więcej niż w roku poprzednim (w 2009 r. - 1940 spraw, w 2010 r. - 1983 spraw, w 2011 r. - 2076 spraw, 2012 r. - 1962; 2013r. - 2603 sprawy, 2014 r. -2320 spraw, 2015 r. - 2141, 2016 r.- 2651 spraw, 2017 r.- 1910, 2018 r. - 2175 spraw, 2019 r. - 2069 spraw). Tak więc mimo ujemnego przyrostu ludności na obsługiwanym przez Kolegium obszarze wskaźnik natężenia, liczony jako liczba wpływu spraw w 2020 r. przypadających na 1000 mieszkańców zwiększył się z 4,4 do **4,8**. W omawianym okresie średni wskaźnik przekroczonego w powiecie złotowskim (**5,6**), poza tym najwyższe wskaźniki dotyczyły powiatów obornickiego (**4,6**) i wągrowieckiego (4,2).

W sprawach administracyjnych (z wyłączeniem spraw rozpatrywanych w trybie ustawy Ppsa), podobnie jak w minionym roku najwyższy odsetek stanowiły sprawy o tematyce pomocy społeczno-socjalnej - **41%** ogółu spraw (2009 r. - 738, 2010 r.- 884, 2011 r. 890, 2012 r. - 704, 2013 r. -1047; 2014 r.- 667; 2015 r. - 604; 2016r.- 503, 2017 r.- 549, 2018 r.- 579, 2019 r. 808, **2020 r. - 839**). W tym bloku najliczniejszą grupę, bo **693** sprawy należy łączyć ze świadczeniami rodzinnymi, świadczeniami opiekuńczymi i wychowawczymi. Wśród świadczeń opiekuńczych znaczący odsetek - ok. 58% to sprawy dotyczące odmowy przyznania świadczeń pielęgnacyjnych osobom opiekującym się pełnoletnimi osobami niepełnosprawnymi. Najwięcej spraw z tego zakresu wpłynęło z powiatu wągrowieckiego - z gmin miasta Wągrowca, Gołańczy, Mieściska, następnie z gminy Trzcianka, gminy Okonek, gminy wiejskiej Złotów oraz miasta Piły. W pozostałych grupach tematycznych zaobserwowano spadek liczebności: pomoc społeczna (59 spraw), świadczenia alimentacyjne (47 sprawy), dodatki mieszkaniowe (12 spraw), sprawy pieczy zastępczej (15 spraw), stypendia szkolne oraz dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych (13 spraw).

Drugą grupę pod względem liczebności niezmiennie stanowiły sprawy objęte proceduralnie przepisami ustawy Ordynacja podatkowa – 24%. (2009 r. – 497, 2010 r. – 453, 2011 r. – 469, 2012 r. – 446; 2013 r. – 609, 2014 r. – 413; 2015 r. – 439; 2016 r. – 938; 2017 r. – 465; 2018 r. – 516, 2019 r. – 457, **2020 r. – 500**). Znaczna część spraw podatkowych miała charakter formalny, np. sprawy o wyłączenie organu podatkowego na podstawie art. 132 O.p.

Trzecia grupa ilościowa to sprawy z zakresu szeroko rozumianej gospodarki nieruchomościami (13%). Zagadnienia w tej grupie spraw dotyczyły okresu wnoszenia rocznej opłaty przekształceniowej, podziału nieruchomości, opłat adiacenckich, jak również nadania na własność działek zabudowanych pochodzących ze zdanego przez spadkodawców gospodarstwa rolnego na rzecz Skarbu Państwa w zamian za świadczenia rentowe. Gros spraw o charakterze formalnym wnosił Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

W 2020 r. dopiero na czwartym miejscu, o wskaźniku 7%, znalazły się sprawy o tematyce zagospodarowania przestrzennego i opłat planistycznych (2007 r. – 105, 2008 r. – 145, 2009 r. – 123, 2010 r. – 172, 2011 r. – 146, 2012 r. – 167, 2013 r. – 153, 2014 r. – 148; 2015 r. – 144; 2016 r. – 390, 2017 r. – 171, 2018 r. – 291, 2019 r. – 180, **2020 r. – 150**). Najwięcej spraw wpłynęło, podobnie jak w latach minionych, z gminy Oborniki, gminy Rogoźno, gminy wiejskiej Wągrowiec, gmina Skoki oraz miasta Złotów.

Sprawy mieszczące się w kompleksie ruchu drogowego stanowiły 4% (91).

Nieznacznie zmniejszył się wpływ spraw z zakresu szeroko rozumianej ochrony środowiska - 3% ogółu spraw administracyjnych (w tym odpowiednio sprawy dotyczące środowiskowych uwarunkowań – 31, ochrony przyrody – 12, ochrony zwierząt – 2). Pozostałe grupy tematyczne o zawitych zagadnieniach stanowiły niewielki odsetek - sprawy z zakresu informacji publicznej - 5, należności publicznoprawnych - 5, egzekucji administracyjnej - 9, odmowy wydania zaświadczeń - 15. Sprawy różne w liczbie 83, stanowiły 4% spraw administracyjnych.

W 2020 roku struktura rozstrzygnięć podjętych przez Kolegium zbliżyła się lat sprzed 2019 r. Pozytywnie oceniono rozstrzygnięcia organów I instancji w **41,7%**. Wskaźnik orzeczeń podlegających negatywnej ocenie wynosił **58,3%**.

W rozstrzygnięciach kasatoryjnych - 247 orzeczeń - dominowały świadczenia rodzinne i opiekuńcze (80), sprawy z zakresu zagospodarowania przestrzennego (61), następnie sprawy podatkowe (31) oraz szeroko rozumianej ochrony środowiska (17), w tym środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko.

Najczęstszymi przyczynami uchylecia decyzji w zakresie świadczeń opiekuńczych było brak wystarczających ustaleń na okoliczność sprawowania opieki nad osobą niepełnosprawną przez osobę ubiegającą się o przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego. Powodem tego stanu częściowo było to, że w związku z panującą pandemią, organy I instancji prowadziły ustalenia w sprawie za pośrednictwem telefonu, a notatki z takich rozmów nie zawsze w pełni wyczerpywały kwestie sprawowania opieki, zakresu tej opieki oraz związku przyczynowego między rezygnacją z zatrudnienia strony czy niepodejmowaniem zatrudnienia a koniecznością sprawowania opieki. Ponadto, w większości spraw, organy I instancji po ustaleniu, że w sprawie nie jest spełniona przesłanka z art. 17 ust. 2b ustawy o świadczeniach

rodziny dotycząca momentu powstania niepełnosprawności osoby dorosłej, od razu odmawiały przyznania świadczeń pielęgnacyjnych, zaniechując przeprowadzenia pełnego postępowania wyjaśniającego.

W sprawach podatkowych decyzje uchylano najczęściej z powodu naruszenia przepisów dotyczących postępowania podatkowego np. brak postanowień o wszczęciu postępowań, rozpoznanie spraw w niewłaściwych trybach, czy niezrealizowanie wytycznych WSA w Poznaniu. Ponadto, powodem uchylenia decyzji było naruszenie reguł dotyczących prowadzenia postępowania wyjaśniającego, przede wszystkim niepodjęcie niezbędnych działań w celu ustalenia stanu faktycznego sprawy w zakresie np. związania nieruchomości z działalnością gospodarczą, oceny prawnopodatkowej obiektów budowlanych ich kwalifikacji jako budynku lub budowli. Kwestią powtarzającą się był brak rzetelnej oceny dowodów z opinii biegłych oraz niewłaściwie sformułowane tez dowodowych. W sprawach dotyczących ulg podatkowych przyczyną uchylania decyzji uznaniowych było niedokonanie dokładnych ustaleń dotyczących sytuacji dochodowej, majątkowej, zdrowotnej i bytowej wnioskującego o ulgę.

Najczęstszymi przyczynami uchyleń decyzji o warunkach zabudowy o charakterze proceduralnym były - podobnie, jak w latach ubiegłych - niedopełnienie przez organ obowiązku pełnego wyjaśnienia stanu danej sprawy w związku z wadliwym wykonaniem analizy stanu terenu planowanej inwestycji oraz otaczającego go obszaru przed wydaniem decyzji o warunkach zabudowy (naruszenie zasady prawdy obiektywnej zobowiązującej organ do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy - art. 7 K.p.a. i art. 77 § 1 K.p.a.). Nadto przyczyną uchylania decyzji w ostatnim okresie była odmienna interpretacja przez WSA w Poznaniu m.in. kwestii ustalania linii zabudowy dla inwestycji planowanych „na zapleczu” nieruchomości bezpośrednio przylegających do drogi publicznej oraz kwestii ustalania sąsiedztwa wobec nieruchomości położonych w obszarze analizowanym, lecz przy innej drodze publicznej niż inwestycja planowana.

W decyzjach reformatoryjnych, w których Kolegium jako organ II instancji orzekło inaczej niż to uczynił organ I instancji, dominowały sprawy z zakresu świadczeń rodzinnych i opiekuńczych (w ok. 90% ogółu orzeczeń wydanych na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. i art. 233§ 1 pkt 2 Op). Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w związku wyrokiem TK sygn. K-38/13 oraz linią orzeczniczą sądów administracyjnych odwołującym przyznawano świadczenia pielęgnacyjne.

W okresie sprawozdawczym Kolegium rozpatrzyło więcej niż w poprzednim roku *ponagieł na bezczynność organu lub na przewlekłe prowadzenie przez organ postępowania, tj. 34, w tym 4 ponaglenia na przewlekłe działanie Kolegium.* W 8 przypadkach Kolegium uznało ponaglenia za uzasadnione, w 12 przypadkach Kolegium uznało ponaglenia za niezasadnione, w tym 2 ponaglenia na działanie SKO w Pile. W pozostałych zgłoszeniach ponagieł Kolegium rozstrzygnęło w inny sposób.

W 2020 r. zaskarżono 174 orzeczenia Kolegium, w tym do Sądu przekazano 157 skarg. Najliczniej złożono skargi w grupie podatkowej (30%) i świadczeń rodzinnych (29%) oraz odpowiednio w zakresie szeroko rozumianej ochrony środowiska (13%), zagospodarowania przestrzennego (11%) i gospodarki nieruchomościami (11%).

W tym samym czasie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wydał 122 prawomocne orzeczenia. Pozytywna ocena rozstrzygnięć Kolegium pokrywała się z oceną negatywną i wynosiła 42 %.

W omawianym okresie strony skierowały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu 3 skargi na bezczynność lub przewlekłe działanie Kolegium, w tym:

- skargę na przewlekłe działanie Kolegium w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji organu pierwszej instancji zatwierdzającej projekt podziału nieruchomości. Sąd za nieuzasadnioną uznał przesłankę zawieszenia przez Kolegium postępowania w prowadzonym postępowaniu nieważnościowym. Uznał tym samym przewlekłość prowadzonego postępowania, lecz bez rażącego naruszenia prawa.

- skargę na działanie Kolegium w przedmiocie umorzenia kwoty nienależnie pobranego zasiłku pielęgnacyjnego. Sąd nieprawomocnie oddalił skargę.

- skargę o ignorowaniu przez Kolegium skarg dotyczących postępowań podatkowych, którą Sąd nieprawomocnie odrzucił uznając, iż niedopuszczalne jest wnoszenie dodatkowych środków zaskarżenia w sprawach prawomocnie rozstrzygniętych.

Natomiast dwie skargi na bezczynność Kolegium złożone przez niezadowolone strony w 2019 r. WSA w Poznaniu w 2020 r. prawomocnie oddalił.

3. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.;

W okresie objętym informacją Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile nie zaskarżyło kasacyjnie wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

W 2020 r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną złożoną przez Kolegium od wyroku WSA w Poznaniu IV SA/Po 539/19 z 18.09.2019r. w przedmiocie odmowy ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie siedmiu budynków mieszkalnych jednorodzinnych, oraz niezbędnej infrastruktury technicznej w gminie Oborniki. Spór toczył się wokół dwóch istotnych kwestii:

- po pierwsze, możliwości ustalenia linii zabudowy – Sądy obu instancji uznały, że obowiązującą linię zabudowy wyznacza się od frontu działki, a więc od tej jej części przylegającej do drogi publicznej, z której odbywa się wjazd na tę działkę; jeżeli działka znajduje się „w głębi”, „na zapleczu” terenu przylegającego do drogi, to brak jest podstaw do wytyczania linii zabudowy w decyzji o warunkach zabudowy – konkretne usytuowanie planowanych budynków na takiej działce i ich odległość od granicy wyznacza się *na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2019r., poz. 1065)* dopiero na etapie pozwolenia na budowę,

- po drugie, możliwość ustalenia podobieństwa w zakresie funkcji zabudowy – Sądy uznały, że niedopuszczalne jest zawężające rozumienie funkcji w ten sposób, że ogranicza się tylko do zezwolenia na powstanie w danym miejscu obiektów tożsamyh z już istniejącymi, tzn. jeżeli na terenie analizowanym istnieje zabudowa wyłącznie zagrodowa związana z prowadzonym gospodarstwem rolnym (*w skład której wchodzi też budynki mieszkalne*), to każda zabudowa mieszkaniowa wpisuje się w kontynuację

funkcji istniejącej na tym obszarze, nawet gdyby planowana inwestycja prowadziła do powstania „małego osiedla Mieszkańowego”.

W 2020 r. strony postępowania sądowoadministracyjnego zaskarżyły kasacyjnie 11 wyroków WSA w Poznaniu. Skargi kasacyjne wniesiono od wyroków WSA w Poznaniu w kategorii spraw podatkowych, zagospodarowania przestrzennego, pomocy społecznej, ochrony zwierząt i działalności gospodarczej.

4. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie;

W roku objętym informacją organy uprawnione do kontroli nie kontrolowały Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

5. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych;

W 2020 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile, w prowadzonych postępowaniach, nie dopatrzyło się na tyle istotnych uchybień, by wszczynać postępowanie sygnalizacyjne wobec jednostek samorządu terytorialnego objętych właściwością miejscową tut. Kolegium.

6. Działalność pozaorzecznicza Kolegium;

W 2020 r. wobec ograniczenia wydatków oraz nieotrzymania środków z rezerwy celowej na szkolenia, dominującą formą, tak jak w latach poprzednich, pozostawało samokształcenie.

7. Wskazanie nowych zadań;

W 2020 r. Kolegium realizowało zadania w bardzo trudnych warunkach spowodowanych epidemią COVID-19. Praca Kolegium, przy ograniczonych środkach, - wymagała wprowadzenia znacznych zmian organizacyjnych, które aktualizowano w oparciu o obowiązujące przepisy, możliwości techniczne i kadrowe. Zauważyć trzeba, że nowe kompetencje nakładane na jednostki samorządu terytorialnego jak i częsta zmiana przepisów przekładają się na całokształt zadań kolegiów.

8. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych;

Budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile ustalony ustawą budżetową na 2020 r. wynosił 1578 tys. zł. W trakcie roku budżetowego plan wydatków tut. Kolegium zwiększył się o 102,9 tys. zł i kształtował się na poziomie 1680,9 tys. zł. Zwiększenie budżetu nastąpiło poprzez przyznanie rezerwy celowej na wydatki bieżące – 20 tys. zł, odprawę emerytalną wraz z ekwiwalentem za urlop oraz z tytułu wyrównania nagrody jubileuszowej. Budżet Kolegium za 2020 r. wykonany został w 100%.

W tym miejscu należy przypomnieć, że w następstwie wystąpień pracowników biur samorządowych kolegiów odwoławczych, Krajowa Reprezentacja SKO 21 lutego 2019 r. wystąpiła do Ministra Finansów z prośbą o uwzględnienie wzrostu wynagrodzeń dla pracowników obsługi organizacyjno-biurowej kolegiów przy planowaniu budżetu na 2020 r. Wniosek uzasadniono zwiększeniem obowiązków służbowych oraz wysokimi kwalifikacjami pracowników biur. Przedstawiono skutki finansowe z tytułu wzrostu funduszu płac dla pracowników biur wszystkich kolegiów na 2020 r. Na wystąpienie KRSKO Ministerstwo Finansów nie udzieliło odpowiedzi.

Jedynie ustawą budżetową na 2020 r. zwiększono fundusz płac kolegiów o 6%. Taki wskaźnik oznacza, że pracownicy Biura są nadal słabo wynagradzani.

W 2020 r. działalność orzecznicza Kolegium realizowana była przez 6. członków etatowych, a od czerwca przez 5. orzeczników (w tym Prezesa SKO). Wykonywanie działalności administracyjnej zapewniało 6. pracowników biura (w tym główny księgowy i kierownik Biura). Wszyscy pracownicy Biura posiadają wyższe wykształcenie magisterskie oraz niezbędne kwalifikacje do realizacji obowiązków służbowych. Istotnym jest, że obowiązki orzecznicze przekładają się na zakres prac kancelaryjnych i biurowych rozpoczynając od rejestracji spraw, obsługi posiedzeń i rozpraw, korekty orzeczeń, ekspedycji dokumentów, na wysyłce i archiwizacji kończą. Obsługa archiwum zakładowego wykonywana jest w ramach obowiązków pracowniczych. Natomiast obsługę informatyczną jednostki świadczy firma zewnętrzna. Ochrona danych osobowych wyznaczona przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str.1) oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1781) zapewniona jest w ramach usługi outsourcingowej.

Należy przypomnieć, że efektywność prowadzonych postępowań, ograniczona jest czynnikiem ludzkim, konkretnie - liczbą posiadanych etatów orzecznich. Mimo podejmowanych działań, Kolegium niezmiennie od 2001 r. prowadzi działalność orzeczniczą dysponując 6. etatami orzecznichymi. W stosunku do maksymalnej liczby członków etatowych, określonej - zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 września 1999 r. w sprawie maksymalnej liczby etatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 74, poz. 828) - na poziomie **11 osób**, zatrudnienie w Kolegium stanowi **55%** obsady maksymalnej i jest niższe od krajowego średniego wskaźnika kolegiów, który z dostępnych danych wynosił **63%**.